

Službeni list

Europske unije

C 249

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

16. srpnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 249/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 249/02 Predmet C-655/17 P: Žalba koju je 24. studenoga 2017. podnio Berliner Stadtwerke GmbH protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-719/16, Berliner Stadtwerke GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo 2

2018/C 249/03 Predmet C-656/17 P: Žalba koju je 24. studenoga 2018. podnio Berliner Stadtwerke GmbH protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 20. rujna 2018. u predmetu T- 402/16, Berliner Stadtwerke GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo 2

2018/C 249/04 Predmet C-671/17 P: Žalba koju je 27. studenoga 2017. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 27. rujna 2017. u predmetu T-366/16, Gaki protiv Europola 3

2018/C 249/05 Predmet C-15/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Finnair PLC protiv Igora Turtschina i dr. 3

HR

2018/C 249/06	Predmet C-223/18 P: Žalba koju je 27. ožujka 2018. podnio Deichmann SE protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2018. u predmetu T-68/16, Deichmann SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	3
2018/C 249/07	Predmet C-230/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Tirol (Austrija) – PI	4
2018/C 249/08	Predmet C-239/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Thüringer Oberlandesgericht (Njemačka) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH protiv Freistaat Thüringen . . .	5
2018/C 249/09	Predmet C-240/18 P: Žalba koju je 4. travnja 2018. podnio Constantin Film Produktion GmbH protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 24. siječnja 2018. u predmetu T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH protiv EUIPO-a	6
2018/C 249/10	Predmet C-243/18 P: Žalba koju je 3. travnja 2018. podnijelo Europsko zajedničko poduzeće za ITER i razvoj energije fuzije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 25. siječnja 2018. u predmetu T-561/16, Galocha protiv zajedničkog poduzeća Fusion for Energy	7
2018/C 249/11	Predmet C-245/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2018. uputio Tribunale ordinario di Udine (Italija) – Fallimento Tecnoservice Int. Srl protiv Poste Italiane SpA	8
2018/C 249/12	Predmet C-253/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Stadt Euskirchen protiv Rhenus Veniro GmbH & Co. KG	8
2018/C 249/13	Predmet C-255/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – State Street Bank International GmbH protiv Banca d'Italia	9
2018/C 249/14	Predmet C-266/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poljska) – Aqua med sp. z o.o. sa sjedištem u Opalenici protiv Irene Skóra	10
2018/C 249/15	Predmet C-267/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA protiv Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA	10
2018/C 249/16	Predmet C-268/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2018. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) – SC Onlineshop SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilor	11
2018/C 249/17	Predmet C-284/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Equitalia centro SpA protiv Poste Italiane SpA	12
2018/C 249/18	Predmet C-286/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Agrenergy Srl protiv Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/19	Predmet C-287/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Fusignano Due Srl protiv Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/20	Predmet C-290/18: Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	14
2018/C 249/21	Predmet C-311/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2018. uputio High Court (Irska) – Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems	15
2018/C 249/22	Predmet C-316/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. svibnja 2018. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs protiv The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge	17

2018/C 249/23	Predmet C-325/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2018. uputio Court of Appeal (Irska) – Hampshire County Council protiv C.E., N.E.	18
2018/C 249/24	Predmet C-327/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2018. uputio High Court (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv R O	19
Opći sud		
2018/C 249/25	Predmet T-111/16: Presuda Općeg suda od 5. lipnja 2018. – Prada protiv EUIPO-a – The Rich Prada International (THE RICH PRADA) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije THE RICH PRADA – Raniji nacionalni i međunarodni verbalni i figurativni žigovi PRADA – Relativni razlozi za odbijanje – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001) – Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga – Povreda razlikovnog karaktera ili ugleda – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 2017/1001) – Vjerojatnost dovođenja u zabludu”)	21
2018/C 249/26	Predmet T-160/16: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Groningen Seaports i dr. protiv Komisije („Državne potpore – Oslobođenje od poreza na dobit koje je Nizozemska odobrila za šest nizozemskih javnih morskih luka – Odluka kojom se sustav potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem – Obveza obrazlaganja – Jednakost postupanja”)	21
2018/C 249/27	Predmet T-210/16: Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Lukaš protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu – Obveza obrazlaganja – Nepoštovanje kriterija za uvrštavanje na popis – Pogreška koja se tiče činjenica – Pogreška u ocjeni – Prava obrane – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Pravo vlasništva”)	22
2018/C 249/28	Predmet T-340/16: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Flatworld Solutions protiv EUIPO-a – Outsourc Professional Services (Outsource 2 India) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije Outsourc 2 India – Zla vjera – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	23
2018/C 249/29	Predmet T-461/16: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Kaddour protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv Sirije – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zlouporaba ovlasti – Načelo dobre uprave – Načelo pravomoćnosti – Povreda članka 266. UFEU-a – Očita pogreška u ocjeni – Temeljna prava – Proporcionalnost – Načelo nediskriminacije”)	24
2018/C 249/30	Predmet T-770/16: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta (Institucionalno pravo – Europski parlament – Poslovnik Parlamenta – Govor kojim se narušava dostojanstvo Parlamenta i dovodi u pitanje njegov neometani rad – Stegovne mjere gubitka prava na dnevnicu i privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta – Sloboda izražavanja – Obveza obrazlaganja – Pogreška koja se tiče prava)	25
2018/C 249/31	Predmet T-803/16: Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Glaxo Group protiv EUIPO-a – Celon Pharma (SALMEX) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije SALMEX – Raniji nacionalni trodimenzionalni žig – Nadležnost žalbenog vijeća da po službenoj dužnosti ispita stvarnu uporabu ranijeg žiga – Članak 64. stavak 1. i članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 71. stavak 1. i članak 95. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001)”)	25
2018/C 249/32	Predmet T-900/16: Presuda Općeg suda od 1. lipnja 2018. – Casual Dreams protiv EUIPO-a – López Fernández (Dayaday) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Dayaday – Raniji nacionalni figurativni žigovi DAYADAY i dayaday – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) – Ugled – Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga”)	26

2018/C 249/33	Predmet T-163/17: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità protiv Komisije („Izvanugovorna odgovornost — Istovremene promotivne kampanje maslinovog ulja u trećim zemljama, jedna, koju je financirala FEAGA-a i čiji je cilj bila promocija maslinovog ulja europskog podrijetla, druga, koju je financirao FEDER i čiji je cilj bila promocija maslinovog ulja španjolskog podrijetla — Manjak koordinacije između Komisijinih službi nadležnih za upravljanje dvama programima — Imovinska šteta — Gubitak tržišta i izgubljena dobit — Neimovinska šteta — Povreda poslovnog ugleda”)	27
2018/C 249/34	Predmet T-258/17: Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Arbutov protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”)	28
2018/C 249/35	Predmet T-264/17: Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Uponsor Innovation protiv EUIPO-a – Swep International (SMATRIX) „Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije SMATRIX — Raniji figurativni žig Europske unije AsyMatrix — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 76. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 95. Uredbe 2017/1001) — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Nepostojanje ocjene dokaza koji su podneseni Odjelu za prigovore”	28
2018/C 249/36	Predmet T-302/17: Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 6000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)	29
2018/C 249/37	Predmet T-303/17: Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 4000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)	30
2018/C 249/38	Predmet T-304/17: Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 5000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)	31
2018/C 249/39	Predmet T-314/17: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Nosio protiv EUIPO-a (MEZZA) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije MEZZA — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Ograničenje proizvoda — Članak 43. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 49. stavak 1. Uredbe 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)”)	31
2018/C 249/40	Predmet T-352/17: Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta (Institucionalno pravo — Europski parlament — Poslovnik Parlamenta — Govor kojim se narušava dostojanstvo Parlamenta i dovodi u pitanje njegov neometani rad — Stegovne mjere gubitka prava na dnevnicu i privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta — Sloboda izražavanja — Obveza obrazlaganja — Pogreška koja se tiče prava)	32

2018/C 249/41	Predmet T-393/10 INTP: Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Westfälische Drahtindustrie i dr. protiv Komisije „Postupak — Tumačenje presude — Ispravak — Propust suda da odluči”	33
2018/C 249/42	Predmet T-65/17: Rješenje Općeg suda od 17. travnja 2018. – Westbrae Natural protiv EUIPO-a – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) „Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije COCONUT DREAM — Povlačenje prigovora — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”	33
2018/C 249/43	Predmet T-465/17: Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2018. – VKR Holding protiv EUIPO-a (VELUX) „Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije VELUX — Zahtjev za senioritet ranijeg nacionalnog verbalnog žiga VELUX — Proglašavanje odluke žalbenog vijeća ništavom — Članak 103. Uredbe (EU) 2017/1001 — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”	34
2018/C 249/44	Predmet T-228/18 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Transtec protiv Komisije „Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Okvirni ugovor o pružanju usluga trećim zemljama primateljicama vanjske pomoći Unije — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”	35
2018/C 249/45	Predmet T-274/18: Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Klymenko protiv Vijeća	35
2018/C 249/46	Predmet T-284/18: Tužba podnesena 3. svibnja 2018. – Arbutov protiv Vijeća	36
2018/C 249/47	Predmet T-285/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Pšonka protiv Vijeća	37
2018/C 249/48	Predmet T-289/18: Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Pšonka protiv Vijeća	38
2018/C 249/49	Predmet T-292/18: Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Portugal protiv Komisije	39
2018/C 249/50	Predmet T-295/18: Tužba podnesena 7. lipnja 2018. – Grčka protiv Komisije	40
2018/C 249/51	Predmet T-298/18: Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Banco Comercial Português i dr. protiv Komisije	41
2018/C 249/52	Predmet T-326/18: Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – Herrero Torres protiv EUIPO-a – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	42
2018/C 249/53	Predmet T-334/18: Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – Bodegas Altun protiv EUIPO-a – Codorníu (ANA DE ALTUN)	43
2018/C 249/54	Predmet T-340/18: Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – Gibson Brands protiv EUIPO-a – Wilfer (oblik gitare)	44
2018/C 249/55	Predmet T-474/16: Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sowaer protiv Komisije	45
2018/C 249/56	Predmet T-787/16: Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2018. – QD protiv EUIPO-a	45
2018/C 249/57	Predmet T-199/17: Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2018. – QD protiv EUIPO-a	45
2018/C 249/58	Predmet T-443/17: Rješenje Općeg suda od 30. svibnja 2018. – António Conde & Companhia protiv Komisije	45
2018/C 249/59	Predmet T-23/18: Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Nova Brands protiv EUIPO-a – Natamil (Natamil)	45

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije**(2018/C 249/01)***Posljednja objava**

SL C 240, 9.7.2018.

Prethodne objave

SL C 231, 2.7.2018.

SL C 221, 25.6.2018.

SL C 211, 18.6.2018.

SL C 200, 11.6.2018.

SL C 190, 4.6.2018.

SL C 182, 28.5.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 24. studenoga 2017. podnio Berliner Stadtwerke GmbH protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 20. rujna 2017. u predmetu T-719/16, Berliner Stadtwerke GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-655/17 P)

(2018/C 249/02)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Berliner Stadtwerke GmbH (zastupnici: O. Spieker i A. Schönfleisch, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 31. svibnja 2018. Sud Europske unije (deseto vijeće) odbio je žalbu kao djelomično očito neosnovanu i djelomično očito nedopuštenu te je odlučio da žalitelj snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 24. studenoga 2018. podnio Berliner Stadtwerke GmbH protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 20. rujna 2018. u predmetu T- 402/16, Berliner Stadtwerke GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-656/17 P)

(2018/C 249/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Berliner Stadtwerke GmbH (zastupnici: O. Spieker i A. Schönfleisch, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 31. svibnja 2018. Sud Europske unije (deseto vijeće) odbio je žalbu kao djelomično očito neosnovanu i djelomično očito nedopuštenu te je odlučio da žalitelj snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 27. studenoga 2017. podnijela Anastasia-Soultana Gaki protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 27. rujna 2017. u predmetu T-366/16, Gaki protiv Europol

(Predmet C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Anastasia-Soultana Gaki (zastupnik: G. Keisers, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol)

Rješenjem od 7. lipnja 2018. Sud Europske unije (deseto vijeće) odbio je žalbu kao djelomice očito neosnovanu i djelomice očito nedopuštenu te je odlučio da žaliteljica snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. siječnja 2018. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Finnair PLC protiv Igora Turtschina i dr.

(Predmet C-15/18)

(2018/C 249/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finnair PLC

Tuženici: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Predmet je rješenjem Suda od 6. lipnja 2018. brisan iz upisnika Suda.

Žalba koju je 27. ožujka 2018. podnio Deichmann SE protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 17. siječnja 2018. u predmetu T-68/16, Deichmann SE protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Deichmann SE (zastupnik: C. Onken, odvjetnica)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo; Munich, SL

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 17. siječnja 2018. u predmetu T-68/17;

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. prosinca 2015. u predmetu R 2345/2014-4;
- podredno, vrati predmet Općem sudu;
- naloži drugoj stranci i intervenijentu snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da se pobijanom odlukom u nekoliko pogleda krši članak 51. stavak 1. točka (a) i članak 15. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 58. stavak 1. točka (a) i članak 18. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije). Osobito, Opći sud nije pravilno odredio značenje pojma „žig” u članku 51. stavku 1. točki (a) i članku 15. stavku 1. Uredbe br. 207/2009.

- (1) Kao prvo, Opći sud pogrešno je procijenio važnost i pravne posljedice određivanja vrste predmetnog žiga. Pogrešno je pretpostavio da nije bilo bitno je li sporni žig klasificiran kao figurativni ili pozicijski žig. Međutim, razlikovanje različitih vrsta žigova ima značajan utjecaj na njihov sadržaj i način na koji se upotrebljavaju. Upotreba spornog žiga kao figurativnog znatno bi se razlikovala od njegove upotrebe kao pozicijskog žiga.
- (2) Kao drugo, Opći sud nije pravilno odredio sadržaj spornog žiga, nego je razmotrio i tretirao sporni žig kao pozicijski. Sporni žig je figurativan, s obzirom na to da je prijavljen i registriran kao takav i da nije priložen nikakav opis ili izjava odricanju koji bi ukazivali drukčije. Puko korištenje razlomljenih linija ne čini figurativni žig pozicijskim.
- (3) Posljedično, Opći sud je pogrešno pretpostavio da je Munich S.L. dokazao stvarnu upotrebu svojeg žiga ukazivanjem na prodaju cipela na čijoj su strani primijenjene dvije linije koje se sijeku. Ova vrsta upotrebe može predstavljati samo upotrebu pozicijskog, ali ne i figurativnog žiga kao što je onaj koji se osporava.

⁽¹⁾ SL 2017., L 154, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. ožujka 2018. uputio Landesverwaltungsgericht Tirol (Austrija) – PI

(Predmet C-230/18)

(2018/C 249/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Tirol

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: PI

Druga stranka u postupku: Landespolizeidirektion Tirol

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u skladu s kojim svaka građanka i svaki građanin Unije može slobodno tražiti zaposlenje, raditi i ostvarivati pravo na poslovni nastan i pružanje usluga u svakoj državi članici, tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, poput članka 19. stavka 3. Tiroler Landespolizeigesetzes (tirolski Zakon o zemaljskoj policiji), objavljen u LGBL. br. 60/1976, kako je posljednji put izmijenjen Zakonom LGBL. br. 56/2017, omogućava službenicima javnog tijela da i bez provođenja prethodnog službenog postupka poduzmu mjere neposrednog davanja naredbi i uporabe sredstava prisile poput, osobito, zatvaranja objekta, pri čemu nije riječ o pukim privremenim mjerama?

2. Treba li članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, eventualno u vezi s njezinim člancima 41. i 52., uzimajući u obzir načela jednakosti oružja i djelotvorne pravne zaštite, tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, poput članka 19. stavaka 3. i 4. Tiroler Landespolizeigesetza (tirolski Zakon o zemaljskoj policiji), predviđa faktične mjere neposrednog davanja naredbi i uporabe sredstava prisile poput, osobito, zatvaranja objekta, bez dokumentacije i bez izdavanja potvrde osobi na koju se te mjere odnose?
3. Treba li članak 47. Povelje, eventualno u vezi s njezinim člancima 41. i 52., uzimajući u obzir načelo jednakosti oružja, tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, poput članka 19. stavaka 3. i 4. Tiroler Landespolizeigesetza (tirolski Zakon o zemaljskoj policiji), kad je riječ o ukidanju faktičnih mjera neposrednog davanja naredbi i uporabe sredstava prisile bez provođenja postupka poput, posebno, zatvaranja objekta, osobi na koju se te faktične mjere odnose nameće podnošenje obrazloženog zahtjeva za poništenje tog zatvaranja?
4. Kad je riječ o postojanju djelotvorne pravne zaštite, treba li članak 47. Povelje, u vezi s njezinim člankom 52., tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji, poput članka 19. stavka 4. Tiroler Landespolizeigesetza (tirolski Zakon o zemaljskoj policiji), u slučaju faktične prisilne mjere zatvaranja objekta pravo na podnošenje zahtjeva za poništenje mjere dopušta samo ako su ispunjeni određeni uvjeti?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. travnja 2018. uputio Thüringer Oberlandesgericht
(Njemačka) – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH protiv Freistaat Thüringen**

(Predmet C-239/18)

(2018/C 249/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Thüringer Oberlandesgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Tuženik: Freistaat Thüringen

Prethodna pitanja

1. Postoji li sukladno članku 11. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 1768/95 ⁽¹⁾ pravo na podatke u odnosu na službena tijela, koje se odnosi samo na podatke u pogledu vrste biljaka, a da se zahtjevom za podatke ne zahtijevaju i podaci o zaštićenoj sorti?
2. U slučaju da odgovor na prvo pitanje pokaže da se takvo pravo na podatke može ostvariti:
 - (a) Postoji li službeno tijelo koje je uključeno u nadzor poljoprivredne proizvodnje u smislu članka 11. stavka 2. (prva alineja) Uredbe (EZ) br. 1768/95 ako se tijelo bavi kontrolom subvencioniranja poljoprivrednika iz sredstava EU-a i u sklopu toga pohranjuje podatke poljoprivrednika koji podnose zahtjeve, a koji se odnose i na (biljne) sorte?

- (b) Je li službeno tijelo ovlašteno uskratiti zatražene podatke ako je za pružanje podataka nužna ponovna izrada odnosno specifikacija podataka koji se kod njega nalaze od strane treće osobe, a to zahtijeva financijsko opterećenje u okvirnom iznosu od 6 000,00 eura? Je li pritom bitno je li podnositelj zahtjeva spreman preuzeti nastale troškove?

(¹) Uredba Komisije (EZ) br. 1768/95 od 24. srpnja 1995. o provedbenim pravilima za poljoprivredno izuzeće predviđeno u članku 14. stavku 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL 1995., L 173, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 39.)

Žalba koju je 4. travnja 2018. podnio Constantin Film Produktion GmbH protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 24. siječnja 2018. u predmetu T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH protiv EUIPO-a

(Predmet C-240/18 P)

(2018/C 249/09)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Constantin Film Produktion GmbH (zastupnici: E. Saarmann i P. Baronikians, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu T-69/17 Općeg suda od 24. siječnja 2018.;
- drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj u prilog žalbi ističe tri žalbena razloga.

1. Povreda članka 7. stavka 1. točke (f) Uredbe o žigu Europske unije

Opći sud Europske unije pogrešno je odbio predmetnu prijavu žiga Europske unije pozivajući se na apsolutni razlog za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (f) Uredbe o žigu Europske unije (¹). Prijavljeni znak nije protivan prihvaćenim moralnim načelima.

Općem sudu Europske unije potkrale su se sljedeće pogreške prilikom ocjenjivanja EUIPO-ovih stajališta:

Opći sud Europske unije ispitao je prijavljeni znak „Fuck you, Goethe” umjesto stvarno prijavljenog znaka „Fack Ju Göhte”.

Opći sud Europske unije pogrešno je zaključio da je prijavljeni znak sam po sebi vulgaran i pritom nije primijetio da se u slučaju znaka sastavljenog od više riječi „Fack Ju Göhte” radi o originalnom umjetničkom pojmu s razlikovnim karakterom, koji zbog pogrešnog pisanja ostavlja šaljiv i bezazlen dojam.

Opći sud Europske unije pravno je pogrešno potvrdio percepciju relevantne javnosti njemačkog govornog područja koju je utvrdio EUIPO. Žalitelj je dokazao kako veliki uspjeh filma „Fack Ju Göhte” u njemačkom govornom području Europske unije tako i okolnost da relevantna javnost prijavljeni znak povezuje s komičnošću i zabavom. Usto nemoguće je da bi se članovi javnosti koji još nisu ništa čuli o tom filmu (a riječ je o malom broju ljudi) mogli osjećati povrijeđeni prijavljenim znakom na robi i uslugama za koje je zatražena zaštita, s obzirom na to da se već zbog samog fonetskog načina pisanja ne može shvatiti ozbiljno. Nadalje, prijavljeni znak od članova javnosti uopće ne zahtijeva djelovanje, izravno im se ne obraća i ne vrijeđa ih.

2. Povreda načela jednakog postupanja

Time što na ovaj predmet nije primijenio EUIPO-ova stajališta u pogledu prijavljenog znaka „DIE WANDERHURE” (odluka OHIM-a od 28. svibnja 2015. – R 2889/2014-4 – *Die Wanderhure*) Opći je sud arbitrarno različito postupio u odnosu na bitno slična činjenična stanja.

3. Povreda načela pravne sigurnosti i dobre uprave

Time što je ispitao znak „Fuck you, Goethe” umjesto „Fack Ju Göhte” i time što nije primijenio stajališta iz odluke WANDERHUREN, Opći je sud donio neočekivanu odluku koja se ne može ispitati.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.))

Žalba koju je 3. travnja 2018. podnijelo Europsko zajedničko poduzeće za ITER i razvoj energije fuzije protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 25. siječnja 2018. u predmetu T-561/16, Galocha protiv zajedničkog poduzeća Fusion for Energy

(Predmet C-243/18 P)

(2018/C 249/10)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europsko zajedničko poduzeće za ITER i razvoj energije fuzije (zastupnici: G. Poszler i R. Hanak, agenti)

Druga stranka u postupku: Yosu Galocha

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 25. siječnja 2018. u predmetu T-561/16 kojom se poništavaju popisi uspješnih kandidata postupka odabira F4E/CA/ST/FGIV/2015/001 i odluke zajedničkog poduzeća Fusion for Energy o zapošljavanju uspješnih kandidata;
- drugoj stranci u postupku naloži snošenje troškova prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka ako Sud pravomoćnom presudom odredi ukidanje.

Glavni argument

Povreda načela proporcionalnosti koja dovodi do pretjeranog kažnjavanja trećih strana koje su ostvarile prava odlukom u pogledu koje je utvrđena nepravilnost.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2018. uputio Tribunale ordinario di Udine (Italija) –
Fallimento Tecnoservice Int. Srl protiv Poste Italiane SpA**

(Predmet C-245/18)

(2018/C 249/11)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Udine

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Tuženik: Poste Italiane SpA

Prethodna pitanja

Treba li članke 74. i 75. Direktive 2007/64/EZ ⁽¹⁾ u tekstu koji je bio na snazi 3. kolovoza 2015., vezano uz obveze i ograničenja odgovornosti pružatelja usluga platnog prometa, kako su u talijanski pravni sustav preneseni člancima 24. i 25. Zakonodavne uredbe br. 1[1]/201[0], tumačiti na način da se primjenjuju samo na pružatelja platne usluge osobe koja daje nalog za izvršenje takve usluge ili pak na način da se primjenjuju i na pružatelja platne usluge primatelja plaćanja?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o uslugama platnog prometa na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. travnja 2018. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Stadt Euskirchen protiv Rhenus Veniro GmbH & Co. KG**

(Predmet C-253/18)

(2018/C 249/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Stadt Euskirchen

Protivnik žalitelja: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Druge stranke u postupku: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Prethodno pitanje

Isključuje li članak 5. stavak 2. druga rečenica točka (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽¹⁾ – putem obveze samostalnog obavljanja glavnine usluga javnog prijevoza putnika – to da unutarnji operater tu glavninu usluga obavlja putem društva u kojem drži udjel od 2,5 % , a preostale udjele posredno ili neposredno drže druga nadležna tijela?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i (EEZ) br. 1107/70 (SL L 315, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – State Street Bank International GmbH protiv Banca d'Italia**(Predmet C-255/18)**

(2018/C 249/13)

*Jezik postupka: talijanski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: State Street Bank International GmbH

Tuženik: Banca d'Italia

Prethodna pitanja

1. Treba li pojmom „promjena statusa” koja u skladu s člankom 12. Uredbe (EU) br. 63/2015⁽¹⁾ ne utječe na obvezu plaćanja doprinosa biti obuhvaćeno i pripajanje institucije koja je ranije bila pod nadzorom nacionalnog sanacijskog tijela, matičnom društvu iz druge države članice, koje se dogodilo u razdoblju doprinosa, i treba li to pravilo primjenjivati i kada su se pripajanje i posljedični prestanak postojanja institucije dogodili 2015., u trenutku kada država članica još nije službeno osnovala nacionalno sanacijsko tijelo i nacionalni fond te kada doprinosi još nisu bili izračunani?
2. Treba li navedeni članak 12. Uredbe (EU) br. 63/2015, u vezi s člankom 14. iste uredbe i člancima 103. i 104. Direktive 2014/59/EU⁽²⁾, tumačiti na način da je, čak i u slučaju pripajanja matičnom društvu iz druge države članice tijekom godine doprinosa, institucija dužna platiti puni iznos doprinosa za tu godinu, a ne razmjerno broju mjeseci tijekom kojih je ta institucija bila pod nadzorom sanacijskog tijela prve države članice, jednako kao što je to određeno za „nov[u] institucij[u] pod nadzorom” u navedenom članku 12. stavku 1. Uredbe (EU) br. 2015/63?
3. Treba li, u skladu s Direktivom (EU) 2014/59, Uredbom (EU) 2015/63 i načelima kojima se uređuje sustav instrumenata sanacije banka, navedene propise o redovnim doprinosima, konkretno članak 12. stavak 2. Uredbe 2015/63, s obzirom na trenutak utvrđivanja subjekata koji su obvezni plaćati doprinose i iznosa doprinosa, primjenjivati i na izvanredni doprinos, uzimajući u obzir njegovu narav i uvjete propisane za nalaganje njegova plaćanja?

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL L 11, str. 44.)

⁽²⁾ Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, str. 190.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. uputio Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poljska) –
Aqua med sp. z o.o. sa sjedištem u Opalenici protiv Irene Skóra**

(Predmet C-266/18)

(2018/C 249/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aqua med sp. z o.o. sa sjedištem u Opalenici

Tuženik: Irena Skóra

Prethodna pitanja

1. Treba li nadzor, koji nacionalni sud provodi po službenoj dužnosti, odredbi ugovora sklopljenog s potrošačem glede pitanja određivanja suda nadležnog za odlučivanje o sporu, a koji se temelji na članku 6. stavku 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima i sudskoj praksi Suda Europske unije (u predmetu C-243/08, Pannom GSM Zrt./Erzsebet Sustikné Gyórfi), također uključivati takve odredbe ugovora, koje doduše uređuju nadležnost suda za odlučivanje o sporu između stranaka, ali samo na način da se njima upućuje na odredbe nacionalnog prava?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan – treba li nadzor koji sud provodi dovesti do takve primjene pravila o nadležnosti da potrošaču bude zajamčena zaštita koja proizlazi iz sadržaja direktive, a time i mogućnost da o predmetu odlučuje sud koji se nalazi najbliže domicilu/stalnom boravištu potrošača?

⁽¹⁾ SL L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. travnja 2018. uputio Curtea de Apel București (Rumunjska) –
Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA protiv Compania Națională de Administrare a
Infrastructurii Rutiere SA**

(Predmet C-267/18)

(2018/C 249/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Tuženik: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Prethodno pitanje

Može li se članak 57. stavak 4. točka (g) Direktive 2014/24/[EU] Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da raskid ugovora o javnoj nabavi zbog toga što je dio radova podugovoren bez odobrenja javnog naručitelja, predstavlja značajan ili postojan nedostatak tijekom provedbe ključnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi, koji dovodi do isključenja gospodarskog subjekta iz sudjelovanja u postupku javne nabave?

⁽¹⁾ SL 2014., L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2018. uputio Curtea de Apel Bacău (Rumunjska) – SC Onlineshop SRL protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilor

(Predmet C-268/18)

(2018/C 249/16)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Bacău

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SC Onlineshop SRL

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilor

Prethodna pitanja

1. Treba li kombiniranu nomenklaturu, koja se nalazi u prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2016/1821 od 6. listopada 2016. ⁽²⁾, tumačiti na način da se uređaji poput navigacijskih sustava GPS PNI S 506, o kojima se raspravlja u ovom postupku, trebaju razvrstati pod tarifni podbroj 8526 91, podbroj 8526 91 20, ili pod tarifni broj 8528, podbroj 8528 59 00 te nomenklature?
2. Jesu li verzije kombinirane nomenklature koje proizlaze iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 698/2012 ⁽³⁾ i iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 459/2014 ⁽⁴⁾ mjerodavne za utvrđivanje pravilnog tarifnog razvrstavanja uređaja, poput navigacijskih sustava o kojima se raspravlja u ovom postupku, na način da se mogu analogno primijeniti na proizvode koji su slični predmetnom sustavu navigacije i potvrđuje li analogna primjena tih odredaba tumačenje [kombinirane nomenklature] koje je dala carinska uprava?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2. svezak 12., str. 3.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 2016/1821 od 6. listopada 2016. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2016., L 294, str. 1.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 698/2012 od 25. srpnja 2012. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2012., L 203, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2. svezak 21., str. 268.)

⁽⁴⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 459/2014 od 29. travnja 2014. o izmjeni određenih uređaba o razvrstavanju robe u kombiniranu nomenklaturu (SL 2014., L 133, str. 43.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2018. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Equitalia centro SpA protiv Poste Italiane SpA**

(Predmet C-284/18)

(2018/C 249/17)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj (i žalitelj u kasacijskom postupku): Equitalia centro SpA

Tuženik (i druga stranka u kasacijskom postupku): Poste Italiane SpA

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 14. UFEU-a (raniji članak 7D Ugovora koji je postao članak 16. UEZ-a), članku 106. stavku 2. UFEU-a (raniji članak 90. Ugovora koji je postao članak 86. stavak 2. UEZ-a) i izvrštenju u usluge od općeg gospodarskog interesa (UOGI) pravilo poput onoga sadržanog u članku 10. stavku 3. Zakonodavne uredbe br. 504/1992, u vezi s člankom 2. stavcima 18. do 20. Zakona br. 662/1996, koje – čak i nakon privatizacije usluga „bancoposta” koje pruža društvo Poste Italiane s.p.a. – uspostavlja i održava pridržavanje djelatnosti (sustav monopola) u korist društva Poste Italiane s.p.a., čiji je predmet upravljanje uslugama poštanskog tekućeg računa za ubiranje lokalnog poreza ICI, uzimajući u obzir razvoj nacionalnih propisa u području naplate poreza, koji barem od 1997. poreznim obveznicima i lokalnim poreznim tijelima omogućuje plaćanje i naplatu preko bankarskog sustava?
2. Ako se u odgovoru na prvo pitanje bude smatralo da uspostava zakonskog monopola odgovara značajkama usluge od općeg gospodarskog interesa, protivi li se članku 106. stavku 2. UFEU-a (raniji članak 90. Ugovora koji je postao članak 86. stavak 2. UEZ-a) i članku 107. stavku 1. UFEU-a (raniji članak 92. Ugovora koji je postao članak 87. UEZ-a), u skladu s tumačenjem tih pravila koje je pružio Sud u pogledu zahtjeva za razlikovanje zakonite mjere – kojom se kompenziraju obveze obavljanja javne usluge – od nezakonite državne potpore (presuda Suda od 24. srpnja 2003., C-280/00, Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidentium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH), pravilo poput onog koje proizlazi iz članka 10. stavka 3. Zakonodavne uredbe br. 504/1992, u vezi s člankom 2. stavcima 18. do 20. Zakona br. 662/1996 i člankom 3. stavkom 1. Uredbe Predsjednika Republike br. 144/2001, koje društvu Poste Italiane s.p.a. daje ovlast jednostranog određivanja iznosa „provizije” koju duguje koncesionar (agent) za naplatu poreza ICI i koja se primjenjuje na svaku transakciju upravljanja izvršenu na poštanskom tekućem računu koji glasi na koncesionara, uzimajući u obzir to da je društvo Poste Italiane s.p.a. odlukom upravnog odbora br. 57/1996 utvrdilo navedenu proviziju u iznosu od 100 lira za razdoblje od 1. travnja 1997. do 31. svibnja 2001., a u iznosu od 0,23 eura za razdoblje nakon 1. lipnja 2001.?
3. Protivi li se članku 102. stavku 1. UFEU-a (raniji članak 86. Ugovora koji je postao članak 82. stavak 1. UEZ-a), kako ga je tumačio Sud Europske unije (vidjeti presude Suda od 13. prosinca 1991., C-18/88, GB Inno BM; od 25. lipnja 1998., C-203/96, Chemische Afvaistoffen Dusseldorf BV; od 17. svibnja 2001., C-340/99, TNT TRACO s.p.a.), skup pravila poput onoga koji se sastoji od članka 2. stavaka 18. do 20. Zakona br. 662/1996, članka 3. stavka 1. Uredbe Predsjednika Republike br. 144/2001 i članka 10. stavka 3. Zakonodavne uredbe br. 504/1992, u skladu s kojima koncesionar (agent) nužno mora biti obvezan platiti „proviziju” koju jednostrano određuje i/ili mijenja društvo Poste Italiane s.p.a., tako da se ugovor o poštanskom tekućem računu ne može raskinuti bez povrede obveze iz članka 10. stavka 3. Zakonodavne uredbe br. 504/1992 i posljedične povrede obveze naplate ICI-ja koja je preuzeta u odnosu na lokalno porezno tijelo?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Agrenergy Srl protiv Ministero dello Sviluppo Economico

(Predmet C-286/18)

(2018/C 249/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Agrenergy Srl

Druga stranka u žalbenom postupku: Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. treći stavak točku (a) Direktive 2009/28/EZ⁽¹⁾ – među ostalim i s obzirom na opće načelo zaštite legitimnih očekivanja te čitav niz odredbi koje Direktiva propisuje u pogledu poticanja proizvodnje energije iz obnovljivih izvora – tumačiti na način da se njime isključuje usklađenost s pravom Unije nacionalnog propisa koji talijanskoj vladi omogućuje da nizom provedbenih uredbi smanjuje ili čak ukida prethodno utvrđene poticajne tarife?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Fusignano Due Srl protiv Ministero dello Sviluppo Economico

(Predmet C-287/18)

(2018/C 249/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Fusignano Due Srl

Druga stranka u žalbenom postupku: Ministero dello Sviluppo Economico

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. treći stavak točku (a) Direktive 2009/28/EZ⁽¹⁾ – među ostalim i s obzirom na opće načelo zaštite legitimnih očekivanja te čitav niz odredbi koje Direktiva propisuje u pogledu poticanja proizvodnje energije iz obnovljivih izvora – tumačiti na način da se njime isključuje usklađenost s pravom Unije nacionalnog propisa koji talijanskoj vladi omogućuje da nizom provedbenih uredbi smanjuje ili čak ukida prethodno utvrđene poticajne tarife?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.)

Tužba podnesena 26. travnja 2018. – Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-290/18)**

(2018/C 249/20)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i C. Hermes, agenti)*Tuženik:* Portugalska Republika**Tužbeni zahtjevi**

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- proglasi da Portugalska Republika nije ispunila svoje obveze na temelju članka 4. stavka 4. Direktive 92/43/EEZ ⁽¹⁾ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore jer nije odredila 7 područja od značaja za Zajednicu u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ ⁽²⁾ od 7. prosinca 2004., kao ni 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ ⁽³⁾ od 19. srpnja 2006., kao posebnih područja očuvanja što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest godina.
- proglasi da Portugalska Republika nije ispunila svoje obveze na temelju članka 6. stavka 1. Direktive 92/43/EEZ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore jer nije utvrdila potrebne mjere za očuvanje, koje odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. koji su prisutni na 7 područja u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004., i na 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006.
- naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U skladu s člankom 4. stavkom 4. Direktive 92/43/EEZ o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore Portugalska Republika bila je obvezna odrediti kao posebna područja očuvanja 7 područja od značaja za Zajednicu u atlantskoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004., i 54 područja od značaja za Zajednicu u sredozemnoj biogeografskoj regiji, priznatih Odlukom Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006., što je prije moguće, a najkasnije u roku od šest godina od datuma donošenja navedenih odluka. Navedeni rok je istekao, redom, 7. prosinca 2010. i 19. srpnja 2012. Međutim, Portugalska Republika još nije odredila područja od značaja za Zajednicu kao posebna područja očuvanja.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 92/43/EEZ nalaže se državama članicama da u pogledu posebnih područja očuvanja utvrde potrebne mjere za očuvanje koje prema potrebi uključuju odgovarajuće planove upravljanja, posebno priređene za ta područja ili integrirane u druge razvojne planove te odgovarajuće zakonske, administrativne ili ugovorne mjere koje odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. koji su prisutni na tim područjima.

Komisija smatra da mjere koje je donijela Portugalska Republika, odnosno Sektorski plan mreže Natura 2000 i druge mjere na koje upućuju portugalska tijela, ne odgovaraju ekološkim zahtjevima prirodnih stanišnih tipova iz Priloga I. i vrstama iz Priloga II. toj direktivi i da se stoga ne mogu smatrati „potrebnim mjerama za očuvanje” u smislu članka 6. stavka 1. te direktive.

- (¹) Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.)
- (²) Odluka Komisije 2004/813/EZ od 7. prosinca 2004. o donošenju, u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ, popisa područja od značaja za Zajednicu za atlantsku biogeografsku regiju (SL 2004., L 387, str. 1.)
- (³) Odluka Komisije 2006/613/EZ od 19. srpnja 2006. o donošenju, u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ, popisa područja od značaja za Zajednicu za sredozemnu biogeografsku regiju (SL 2006., L 259, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2018. uputio High Court (Irska) – Data Protection Commissioner protiv Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Predmet C-311/18)

(2018/C 249/21)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Ireland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Data Protection Commissioner

Tuženici: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Prethodna pitanja

1. Kada privatno trgovačko društvo iz države članice Europske unije (EU) u komercijalne svrhe prenosi osobne podatke privatnom trgovačkom društvu u trećoj zemlji na temelju Odluke 2010/87/EU (¹) kako je izmijenjena Odlukom Komisije 2016/2297 (²) (u daljnjem tekstu: Odluka SCC) te bi tijela treće zemlje te podatke mogla podvrgnuti daljnjoj obradi za potrebe nacionalne sigurnosti, ali i za potrebe izvršavanja zakonodavstva i vođenja vanjskih poslova te treće zemlje, primjenjuje li se pravo Unije (uključujući Povelju Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja)) na prijenos podataka, neovisno o odredbama članka 4. stavka 2. UEU-a koje se odnose na nacionalnu sigurnost i odredbama članka 3. stavka 2. prve alineje Direktive 95/46/EZ (³) (u daljnjem tekstu: Direktiva) koje se odnose na javnu sigurnost, obranu i nacionalnu sigurnost?
2. (1) Pri utvrđivanju jesu li prava pojedinca povrijeđena prijenosom podataka na temelju Odluke SCC iz Unije u treću zemlju, gdje ti podaci mogu biti podvrgnuti daljnjoj obradi za potrebe nacionalne sigurnosti, je li za potrebe Direktive relevantno mjerilo za usporedbu:
 - (a) Povelja, UEU, UFEU, Direktiva, EKLJP (ili bilo koja druga odredba prava Unije); ili
 - (b) nacionalno zakonodavstvo jedne ili više država članica?
- (2) Ako je (b) relevantno mjerilo za usporedbu, trebaju li dio takvog mjerila biti i prakse koje se u kontekstu nacionalne sigurnosti primjenjuju u jednoj ili više država članica?

3. Kada se za potrebe članka 26. Direktive ocjenjuje osigurava li treća zemlja za podatke koji se prenose u tu zemlju razinu zaštite koju zahtijeva pravo Unije, treba li razinu zaštite u trećoj zemlji ocijeniti s obzirom na:

(a) primjenjiva pravila u trećoj zemlji koja proizlaze iz domaćih propisa ili međunarodnih obveza i praksu kojoj je svrha osigurati poštovanje tih pravila, uključujući strukovna pravila i sigurnosne mjere u toj trećoj zemlji;

ili

(b) pravila pod (a) i upravne, regulatorne i provedbene prakse te sustavna jamstva, postupke, protokole, nadzorne mehanizme i izvansudske pravne lijekove koji postoje u trećoj zemlji?

4. S obzirom na utvrđenja High Courta (Visoki sud, Irska) u pogledu prava Sjedinjenih Država, radi li se o povredi pravâ pojedinaca iz članka 7. i/ili članka 8. Povelje ako se osobni podaci prenose iz Unije u Sjedinjene Države na temelju Odluke SCC?

5. S obzirom na utvrđenja High Courta (Visoki sud) u pogledu prava Sjedinjenih Država, ako se osobni podaci prenose iz Unije u Sjedinjene Države na temelju Odluke SCC:

(a) Poštuje li razina zaštite koju pružaju Sjedinjene Države bit prava pojedinca na pravni lijek protiv povrede njegovih prava na privatnost zajamčenih člankom 47. Povelje?

Ako je odgovor na (a) potvrđan,

(b) Jesu li ograničenja prava pojedinca na pravni lijek koja pravo Sjedinjenih Država predviđa u kontekstu nacionalne sigurnosti Sjedinjenih Država neproporcionalna u smislu članka 52. Povelje te prekoračuju li ono što je u demokratskom društvu nužno za potrebe nacionalne sigurnosti?

6. (1) Koju razinu zaštite, s obzirom na odredbe Direktive, a osobito s obzirom na njezine članke 25. i 26. tumačene u vezi s Poveljom, treba pružiti osobnim podacima koji se u treću zemlju prenose na temelju standardnih ugovornih klauzula usvojenih u skladu s odlukom Komisije utemeljenom na članku 26. stavku 4.?

(2) Koje čimbenike treba uzeti u obzir u ocjeni ispunjava li razina zaštite podataka koji se prenose u treću zemlju na temelju Odluke SCC zahtjeve iz Direktive i Povelje?

7. Onemogućuje li činjenica da se standardne ugovorne klauzule primjenjuju na odnos izvoznika podataka i uvoznika podataka te da ne obvezuju nacionalna tijela treće zemlje, koja od uvoznika podataka mogu zatražiti da sigurnosnim službama te zemlje stavi na raspolaganje osobne podatke prenesene na temelju klauzula Odluke SCC, da se u tim klauzulama predvide dovoljna jamstva u skladu s člankom 26. stavkom 2. Direktive?

8. Ako uvoznik podataka s poslovnim nastanom u trećoj zemlji podliježe zakonima o nadzoru koje tijelo nadležno za zaštitu podataka smatra suprotnima klauzulama iz Priloga Odluci SCC i člancima 25. i 26. Direktive i/ili Povelji, mora li to tijelo upotrijebiti svoje ovlasti iz članka 28. stavka 3. Direktive kako bi suspendiralo protoke podataka ili je upotreba tih ovlasti ograničena samo na iznimne slučajeve, s obzirom na uvodnu izjavu 11. Direktive, ili to tijelo može diskrecijski odlučiti da neće suspendirati protoke podataka?

9. (1) Za potrebe članka 25. stavka 6. Direktive, čini li Odluka (EU) 2016/1250 ⁽⁴⁾ (u daljnjem tekstu: Odluka o sustavu zaštite privatnosti) utvrđenje opće primjene koje obvezuje tijela nadležna za zaštitu podataka i sudove država članica da smatraju da Sjedinjene Države u svojim propisima ili na temelju međunarodnih obveza koje su preuzele osiguravaju odgovarajuću razinu zaštite u smislu članka 25. stavka 2. Direktive?
- (2) Ako ne čini, koliko je Odluka o sustavu zaštite privatnosti relevantna, ako je uopće relevantna, u ocjeni dostatnosti jamstava predviđenih u pogledu podataka koji se u Sjedinjene Države prenose na temelju Odluke SCC?
10. S obzirom na utvrđenja High Courta (Visoki sud) u pogledu prava Sjedinjenih Država, znači li uspostava mehanizma pravobranitelja za zaštitu podataka na temelju Priloga A Prilogu III. Odluci o sustavu zaštite privatnosti, kada ju se promatra u vezi s postojećim uređenjem u Sjedinjenim Državama, da Sjedinjene Države osobama čiji se podaci prenose u Sjedinjene Države na temelju Odluke SCC osiguravaju pravni lijek koji je u skladu s člankom 47. Povelje?
11. Povrjeđuje li se odlukama SCC članak 7. i/ili članak 8. i/ili članak 47. Povelje?

- ⁽¹⁾ Odluka Komisije od 5. veljače 2010. o standardnim ugovornim klauzulama za prijenos osobnih podataka obrađivačima u trećim zemljama u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2010., L 39, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 250.).
- ⁽²⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/2297 od 16. prosinca 2016. o izmjeni odluka 2001/497/EZ i 2010/87/EU o standardnim ugovornim klauzulama za prijenos osobnih podataka u treće zemlje i obrađivačima u tim zemljama u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 344, str. 100.).
- ⁽³⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 95/46/EZ od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL 1995., L 281, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 7., str. 88.).
- ⁽⁴⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1250 od 12. srpnja 2016. o primjerenosti zaštite u okviru europsko-američkog sustava zaštite privatnosti u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 207, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. svibnja 2018. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs protiv The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Predmet C-316/18)

(2018/C 249/22)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Druga stranka: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Prethodna pitanja

1. Treba li praviti ikakvu razliku između transakcija koje su izuzete od PDV-a i onih koje nisu njime oporezive pri odlučivanju postoji li pravo na odbitak PDV-a plaćenog za potrebe takvih transakcija?

2. Kada su naknade za upravljanje plaćene samo u vezi s neoporezivom investicijskom aktivnošću, postoji li ipak između tih troškova i gospodarskih aktivnosti koje se financiraju prihodom od investicija potrebna veza koja omogućuje odbitak PDV-a s obzirom na narav i razmjer kasnije gospodarske aktivnosti koja daje pravo na odbitak PDV-a? U kojoj je mjeri relevantno uzeti u obzir svrhu za koju će se ostvareni prihod upotrijebiti?
3. Treba li praviti ikakvu razliku između PDV-a plaćenog za potrebe osiguravanja kapitala za poduzeće i PDV-a plaćenog kako bi se osigurao trajni prihod koji ne uključuje trajni prihod od kasnijih gospodarskih aktivnosti?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2018. uputio Court of Appeal (Irska) – Hampshire County Council protiv C.E., N.E.

(Predmet C-325/18)

(2018/C 249/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hampshire County Council

Tuženik: C.E., N.E.

Prethodna pitanja

1. Ako se tvrdi da su roditelji i/ili drugi članovi obitelji nezakonito odveli djecu iz države njihova uobičajenog boravišta protivno sudskoj odluci koju je ishodilo javno tijelo te države, može li to javno tijelo zahtijevati da sudovi druge države članice u skladu s odredbama poglavlja III. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 ⁽¹⁾ izvrše svaku sudsku odluku kojom se određuje povratak djece u prvospomenutu državu ili bi to značilo nezakonito zaobilaženje članka 11. te uredbe i Haške konvencije iz 1980. ili drugu zlouporabu prava od strane predmetnog tijela?
2. U slučaju koji se odnosi na odredbe Uredbe Vijeća (EZ) 2201/2003 o izvršenju, postoji li sud koji može produžiti rok u svrhu članka 33. stavka 5. ako se u biti radi o minimalnom kašnjenju te bi se rok inače produžio na temelju nacionalnog postupovnog prava?
3. Bez obzira na drugo pitanje, ako strano javno tijelo odvede djecu koja su predmet spora iz nadležnosti države članice u skladu s odlukom o izvršenju, koja je u skladu s člankom 31. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 donesena bez saslušanja protivne stranke, ali prije dostave takve odluke roditeljima, lišavajući ih time prava na podnošenje zahtjeva za suspenziju izvršenja takve odluke dok traje žalbeni postupak, ugrožava li takvo postupanje bit prava „roditelja” prema članku 6. EKLP-a ili članku 47. Povelje, tako da ipak treba produžiti rok (u svrhu članka 33. stavka 5. te uredbe)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim stvarima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2018. uputio High Court (Irska) – Minister for Justice and Equality protiv R O

(Predmet C-327/18)

(2018/C 249/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Ireland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister for Justice and Equality

Tuženik: R O

Prethodna pitanja

Uzimajući u obzir:

- (a) obavijest koju je Ujedinjena Kraljevina podnijela u skladu s člankom 50. UEU-a;
 - (b) nesigurnosti u vezi sa sporazumima između Europske unije i Ujedinjene Kraljevine kojima će se uređivati njihovi odnosi nakon izlaska Ujedinjene Kraljevine; i
 - (c) posljedičnu nesigurnost u vezi s mjerom u kojoj bi tuženik u praksi mogao uživati prava dodijeljena Ugovorima, Poveljom ili relevantnim zakonodavstvom, ako bi bio predan Ujedinjenoj Kraljevini i ako bi mu i dalje bila oduzeta sloboda nakon izlaska Ujedinjene Kraljevine,
1. Mora li država članica kojoj je upućen zahtjev u skladu s pravom Europske unije odbiti predati Ujedinjenoj Kraljevini osobu na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog, a čija predaja bi inače bila obvezna na temelju nacionalnog prava države članice
 - i. u svim slučajevima?
 - ii. u određenim slučajevima, ovisno o posebnim okolnostima slučaja?
 - iii. ni u kojem slučaju?
 2. Ako je odgovor na prvo pitanje onaj naveden pod ii., koji su kriteriji ili elementi koje sud države članice kojoj je upućen zahtjev mora ocijeniti kako bi utvrdio je li predaja zabranjena?
 3. U kontekstu drugog pitanja, mora li sud države članice kojoj je upućen zahtjev odgoditi konačnu odluku o izvršenju europskog uhiđbenog naloga i pričekati daljnja pojašnjenja u vezi s relevantnim pravnim uređenjem koje će se uspostaviti nakon povlačenja predmetne države članice kojoj je upućen zahtjev iz Unije
 - i. u svim slučajevima?
 - ii. u određenim slučajevima, ovisno o posebnim okolnostima slučaja?
 - iii. ni u kojem slučaju?

4. Ako je odgovor na treće pitanje onaj naveden pod ii., koji su kriteriji ili elementi koje sud države članice kojoj je upućen zahtjev mora ocijeniti kako bi utvrdio je li potrebno odgoditi konačnu odluku o izvršenju europskog uhiđenog naloga?
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. lipnja 2018. – Prada protiv EUIPO-a – The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Predmet T-111/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije THE RICH PRADA — Raniji nacionalni i međunarodni verbalni i figurativni žigovi PRADA — Relativni razlozi za odbijanje — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001) — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga — Povreda razlikovnog karaktera ili ugleda — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 2017/1001) — Vjerojatnost dovođenja u zabludu”)

(2018/C 249/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Prada SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: F. Jacobacci, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: The Rich Prada International PT (Surabaya, Indonezija) (zastupnik: Y. Zhou, solicitor)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. siječnja 2016. (spojeni predmeti R 3076/2014-2 i R 3186/2014-2), kako je ispravljena 14. ožujka 2017., u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Prada i The Rich Prada International.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Prada SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 175, 17. 5. 2016.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Groningen Seaports i dr. protiv Komisije

(Predmet T-160/16) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Oslobođenje od poreza na dobit koje je Nizozemska odobrila za šest nizozemskih javnih morskih luka — Odluka kojom se sustav potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem — Obveza obrazlaganja — Jednakost postupanja”)

(2018/C 249/26)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelji: Groningen Seaports NV (Delfzijl, Nizozemska) i petero drugih tužitelja čija se imena nalaze u prilogu presudi (zastupnici: u početku E. Pijnacker Hordijk i I. Kieft, zatim A. Kleinhout i C. Zois, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku S. Noë, B. Stromsky i J.-F. Brakeland, zatim S. Noë i B. Stromsky, agenti)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: J. Langer i M. Bulterman, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije (EU) 2016/634 od 21. siječnja 2016. o državnoj potpori SA.25338 (2014/C) (ex E 3/2008 i ex CP 115/2004) koju je provela Nizozemska — Oslobođenje od poreza na dobit za javna poduzeća (SL 2016., L 113, str. 148.).

Izreka

1. Drušvu *Havenbedrijf Moerdijk NV* dopušta se stupanje u postupak na mjesto društva *Havenschap Moerdijk* kao tužitelj.
2. Tužba se odbija.
3. Društvu *Groningen Seaports NV* i drugim tužiteljima čija se imena nalaze u prilogu presudi nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
4. Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 200, 6. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Lukaš protiv Vijeća

(Predmet T-210/16) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Nepoštovanje kriterija za uvrštavanje na popis — Pogreška koja se tiče činjenica — Pogreška u ocjeni — Prava obrane — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Pravo vlasništva”)

(2018/C 249/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Olena Lukaš (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Cessieux, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: F. Naert i J.-P. Hix, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, kao prvo, Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2014., L 66, str. 26.) i Uredbe Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2014., L 66, str. 1.), kao drugo, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2015., L 62, str. 25.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL 2015., L 62, str. 1.), kao treće, Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/876 od 5. lipnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2015., L 142, str. 30.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/869 od 5. lipnja 2015. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL 2015., L 142, str. 1.), kao četvrto, Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/318 od 4. ožujka 2016. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2016., L 60, str. 76.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/311 od 4. ožujka 2016. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL 2016., L 60, str. 1.) i, kao peto, Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119 (SL 2017., L 58, str. 34.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/374 od 3. ožujka 2017. o provedbi Uredbe br. 208/2014 (SL 2017., L 58, str. 1.), u dijelu u kojem je tužiteljčino ime uvršteno u popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja i zadržano na tom popisu.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Oleni Lukaš nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

**Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Flatworld Solutions protiv EUIPO-a –
Outsource Professional Services (Outsource 2 India)**

(Predmet T-340/16) ⁽¹⁾

(„**Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije
Outsource 2 India — Zla vjera — Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada
članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)**“)

(2018/C 249/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Flatworld Solutions Pvt Ltd (Bangalore, Indija) (zastupnici: S. O. Gillert, K Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes i J. Schumacher, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Intervenijent: Outsource Professional Services Ltd (Friedrichshafen, Njemačka), kojem je dopušteno stupanje na mjesto druge stranke u postupku pred žalbenim vijećem (zastupnik: A. Kempter, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. travnja 2016. (predmet R 611/2015-4), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Flatworld Solutions i Outsource2India.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 15. travnja 2016. (predmet R 611/2015-4).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Flatworld Solutions Pvt Ltd.
3. Outsource Professional Services Ltd će snositi vlastite troškove.

(¹) SL C 305, 22. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Kaddour protiv Vijeća

(Predmet T-461/16) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Zloupotreba ovlasti — Načelo dobre uprave — Načelo pravomoćnosti — Povreda članka 266. UFEU-a — Očita pogreška u ocjeni — Temeljna prava — Proporcionalnost — Načelo nediskriminacije”)

(2018/C 249/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Khaled Kaddour (Damask, Sirija) (zastupnici: V. Davies i V. Wilkinson, solicitors, i R. Blakeley, barrister)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku J. Bauerschmidt i G. Étienne, a zatim J. Bauerschmidt i S. Kyriakopoulou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/840 od 27. svibnja 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2016., L 141, str. 30.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Khaledu Kaddouru nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Vijeća Europske unije.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta**(Predmet T-770/16) ⁽¹⁾*****(Institucionalno pravo — Europski parlament — Poslovník Parlamenta — Govor kojim se narušava dostojanstvo Parlamenta i dovodi u pitanje njegov neometani rad — Stegovne mjere gubitka prava na dnevnicu i privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta — Sloboda izražavanja — Obveza obrazlaganja — Pogreška koja se tiče prava)***

(2018/C 249/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Poljska) (zastupnici: M. Cherchi i A. Daoût, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Alonso de León i S. Seyr, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju na članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke predsjednika Parlamenta od 5. srpnja 2016. i odluke predsjedništva Parlamenta od 1. kolovoza 2016. kojom se tužitelju izriču mjere gubitka prava na dnevnicu u trajanju od 10 dana, privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta u trajanju od 5 uzastopnih dana te, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog tih odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka predsjedništva Europskog parlamenta od 1. kolovoza 2016.
2. Odbija se zahtjev za naknadu štete.
3. Janusz Korwin-Mikke i Parlament snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Glaxo Group protiv EUIPO-a – Celon Pharma (SALMEX)**(Predmet T-803/16) ⁽¹⁾*****(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije SALMEX — Raniji nacionalni trodimenzionalni žig — Nadležnost žalbenog vijeća da po službenoj dužnosti ispita stvarnu uporabu ranijeg žiga — Članak 64. stavak 1. i članak 76. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 71. stavak 1. i članak 95. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/1001)“)***

(2018/C 249/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Glaxo Group Ltd (Brentford, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: S. Baran, T. St Quintin, S. Wickenden, barristers, E. Morris i R. Jacob, solicitors)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Poljska) (zastupnik: M. Krasieński, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. kolovoza 2016. (predmet R 2108/2015-4), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Glaxo Group i Celon Pharma.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 31. kolovoza 2016. (predmet R 2108/2015-4).
2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Glaxo Group Ltd nastale tijekom postupka pred Općim sudom.
3. Društvo Celon Pharma S.A. će snositi vlastite troškove postupka pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 1. lipnja 2018. – Casual Dreams protiv EUIPO-a – López Fernández (Dayaday) (Predmet T-900/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Dayaday — Raniji nacionalni figurativni žigovi DAYADAY i dayaday — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001) — Ugled — Nepošteno iskorištavanje razlikovnog karaktera ili ugleda ranijeg žiga”)

(2018/C 249/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Casual Dreams, SLU (Manresa, Španjolska) (zastupnik: A. Tarí Lázaro, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: u početku S. Palmero Cabezas, zatim J. Crespo Carrillo, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Španjolska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 6. listopada 2016. (predmet R 375/2016-2), u vezi s postupkom povodom prigovora između društva Casual Dreams i M. A. Lópeza Fernández.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 6. listopada 2016. (predmet R 375/2016-2).

2. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva *Casual Dreams, SLU*, uključujući one koje su tom društvu nastali u okviru postupka pred žalbenim vijećem.

⁽¹⁾ SL C 95, 27. 3. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Consorzio di garanzia dell’olio extra vergine di oliva di qualità protiv Komisije

(Predmet T-163/17) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Istovremene promotivne kampanje maslinovog ulja u trećim zemljama, jedna, koju je financirala FEAGA-a i čiji je cilj bila promocija maslinovog ulja europskog podrijetla, druga, koju je financirao FEDER i čiji je cilj bila promocija maslinovog ulja španjolskog podrijetla — Manjak koordinacije između Komisijinih službi nadležnih za upravljanje dvama programima — Imovinska šteta — Gubitak tržišta i izgubljena dobit — Neimovinska šteta — Povreda poslovnog ugleda”)

(2018/C 249/33)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Consorzio di garanzia dell’olio extra vergine di oliva di qualità (Rim, Italija) (zastupnici: u početku A. Fratini i G. Pandolfi, zatim A. Fratini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Lewis, D. Bianchi i F. Moro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog činjenice, u bitnome, manjka koordinacije Komisijinih službi nadležnih za upravljanje promotivnim kampanjama europskog i španjolskog maslinovog ulja u trećim zemljama (Indiji, Rusiji i Kini), sufinanciranima iz europskih fondova, i neotklanjanja narušavanja tržišnog natjecanja te štetnih učinaka koji iz toga proizlaze.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Consorzio di garanzia dell’olio extra vergine di oliva di qualità snosit će vlastite troškove.
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 129, 24. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Arbuzov protiv Vijeća(Predmet T-258/17) ⁽¹⁾

„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Ukrajini — Zamrzavanje financijskih sredstava — Popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora — Zadržavanje tužiteljeva imena na popisu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni”

(2018/C 249/34)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Sergej Arbuzov (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: R. Pekař i J.-P. Hix, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2017., L 58, str. 34.), u dijelu u kojem je tužiteljevo ime zadržano na popisu osoba, subjekata ili tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća (ZVSP) 2017/381 od 3. ožujka 2017. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini, u dijelu u kojem je ime Sergeja Arbuzova zadržano na popisu osoba, subjekata ili tijela na koje se primjenjuju te mjere ograničavanja.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 213, 3. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 6. lipnja 2018. – Uponor Innovation protiv EUIPO-a – Swep International (SMATRIX)(Predmet T-264/17) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije SMATRIX — Raniji figurativni žig Europske unije AsyMatrix — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 76. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 95. Uredbe 2017/1001) — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Nepostojanje ocjene dokaza koji su podneseni Odjelu za prigovore”

(2018/C 249/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Uponor Innovation AB (Borås, Švedska) (zastupnik: A. Kylhammar, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Swep International AB (Landskrona, Švedska) (zastupnici: J. Norderyd i C. Sundén, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. (predmet R 236/2016-2), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Swep International i Uponsor Innovation.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 1. ožujka 2017. (predmet R 236/2016-2).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Uponsor Innovation nastale u okviru postupka pred Općim sudom.
3. Društvo Swep International AB će snositi, osim vlastitih i troškove društva Uponsor Innovation nastale u okviru postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 221, 10. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Predmet T-302/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 6000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)

(2018/C 249/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (zastupnici: S. Fröhlich i M. Hartmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. (predmet R 656/2016-4), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Zhejiang Rongpeng Air Tools i Sata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sata GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Predmet T-303/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 4000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)

(2018/C 249/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (zastupnici: S. Fröhlich i M. Hartmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. (predmet R 654/2016-4), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Zhejiang Rongpeng Air Tools i Sata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sata GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sata protiv EUIPO-a – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)

(Predmet T-304/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Verbalni žig Europske unije 5000 — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 52. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 59. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Jednakost postupanja — Načelo dobre uprave — Obveza obrazlaganja”)

(2018/C 249/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Njemačka) (zastupnik: M.-C. Simon, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Kina) (zastupnici: S. Fröhlich i M. Hartmann, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2017. (predmet R 655/2016-4), u vezi s postupkom za proglašenje žiga ništavim između društava Zhejiang Rongpeng Air Tools i Sata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sata GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Nosio protiv EUIPO-a (MEZZA)

(Predmet T-314/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije MEZZA — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 (sada članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe 2017/1001) — Ograničenje proizvoda — Članak 43. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 49. stavak 1. Uredbe 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Pravo na saslušanje — Članak 75. Uredbe br. 207/2009 (sada članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)”)

(2018/C 249/39)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Nosio SpA (Mezzocorona, Italija) (zastupnici: A. Perani i J. Graffer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Capostagno i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. ožujka 2017. (predmet R 1518/2016-5), u vezi s prijavom za registraciju verbalnog znaka MEZZA kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Nosio SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 31. svibnja 2018. – Korwin-Mikke protiv Parlamenta

(Predmet T-352/17) ⁽¹⁾

(Institucionalno pravo — Europski parlament — Poslovnik Parlamenta — Govor kojim se narušava dostojanstvo Parlamenta i dovodi u pitanje njegov neometani rad — Stegovne mjere gubitka prava na dnevnicu i privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta — Sloboda izražavanja — Obveza obrazlaganja — Pogreška koja se tiče prava)

(2018/C 249/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Poljska) (zastupnici: M. Cherchi, A. Daoût i M. Dekleermaker, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz, S. Seyr i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju na članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke predsjednika Parlamenta od 14. ožujka 2017. i odluke predsjedništva Parlamenta od 3. travnja 2017. kojom se tužitelju izriču mjere gubitka prava na dnevnicu u trajanju od 30 dana, privremenog oduzimanja prava sudjelovanja u svim aktivnostima Parlamenta u trajanju od 10 uzastopnih dana i zabrane zastupanja Parlamenta u trajanju od jedne godine te, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a radi naknade štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog tih odluka.

Izreka

1. Poništava se odluka predsjedništva Europskog parlamenta od 3. travnja 2017.
2. Odbija se zahtjev za naknadu štete.

3. Janusz Korwin-Mikke i Parlament snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.

**Rješenje Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Westfälische Drahtindustrie i dr. protiv Komisije
(Predmet T-393/10 INTF) ⁽¹⁾**

„Postupak — Tumačenje presude — Ispravak — Propust suda da odluči”

(2018/C 249/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Njemačka), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Njemačka) (zastupnik: C. Stadler, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Bottka, H. Leupold i G. Meessen, agenti)

Predmet

Kao prvo, zahtjev za tumačenje presude od 15. srpnja 2015., Westfälische Drahtindustrie i dr./Komisija (T-393/10, EU: T:2015:515) i, kao drugo, zahtjev za ispravak i popravljavanje propusta suda da odluči u vezi s navedenom presudom.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 301, 6. 11. 2010.

**Rješenje Općeg suda od 17. travnja 2018. – Westbrae Natural protiv EUIPO-a – Kaufland
Warenhandel (COCONUT DREAM)**

(Predmet T-65/17) ⁽¹⁾

**„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije
COCONUT DREAM — Povlačenje prigovora — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”**

(2018/C 249/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Westbrae Natural, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. McFarland, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Njemačka)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. studenoga 2016. (predmet R 182/2016-2), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava Kaufland Warenhandel i Westbrae Natural.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvu Westbrae Natural, Inc. nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Rješenje Općeg suda od 18. svibnja 2018. – VKR Holding protiv EUIPO-a (VELUX)

(Predmet T-465/17) ⁽¹⁾

„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije VELUX — Zahtjev za senioritet ranijeg nacionalnog verbalnog žiga VELUX — Proglašavanje odluke žalbenog vijeća ništavom — Članak 103. Uredbe (EU) 2017/1001 — Bespredmetnost spora — Obustava postupka”

(2018/C 249/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: VKR Holding A/S (Søborg, Danska) (zastupnik: J. Heebøll, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Gája, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. svibnja 2017. (predmet R 1927/2016-2), u vezi sa zahtjevom za senioritet (estonskog) nacionalnog žiga istovjetnog verbalnom žigu „VELUX”, registriranom kao žig Europske unije.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 309, 18. 9. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 17. svibnja 2018. – Transtec protiv Komisije**(Predmet T-228/18 R)****„Privremena pravna zaštita — Javna nabava — Okvirni ugovor o pružanju usluga trećim zemljama primateljicama vanjske pomoći Unije — Zahtjev za određivanje privremenih mjera — Nepostojanje hitnosti”**

(2018/C 249/44)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Transtec (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: L. Levi i N. Flandin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu i J. Estrada de Solà, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži odgoda izvršenja Odluke Komisije od 26. ožujka 2018. kojom je odbijena tužiteljeva ponuda i deseterici ponuditelja dodijeljen ugovor koji se odnosi na grupu 3 ugovora „okvirni ugovor koji se odnosi na provedbu vanjske pomoći 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026”, pod referentnim brojem EuropeAid/138778/DH/SER/Multi i, s druge strane, da se Komisiji naloži da privremeno uključi tužitelja među uspješne ponuditelje.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 30. travnja 2018. – Klymenko protiv Vijeća**(Predmet T-274/18)**

(2018/C 249/45)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusija) (zastupnik: M. Phelippeau, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu Oleksandra Viktorovycha Klymenka dopuštenom;
- poništi Odluku Vijeća EU-a 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini;

— naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova primjenom članka 87. i 91. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatnom obrazloženju pobijanih akata.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane i prava na djelotvoran pravni lijek zajamčenih temeljnim načelima europskog prava, osobito člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 6. i 13. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove jer članak 29. Ugovora o Europskoj uniji ne može biti pravna osnova mjere ograničavanja protiv O. V. Klymenka.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na postojanju činjenične pogreške, jer je O. V. Klymenko dostavio elemente kojima se dokazuje da ne postoje činjenice koje bi bile dostatna osnova za bilo kakav kazneni postupak.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog prava na poštovanje prava vlasništva, temeljnog načela prava Unije zaštićenog člankom 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 1. Prvog dodatnog Protokola uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Tužba podnesena 3. svibnja 2018. – Arbuzov protiv Vijeća

(Predmet T-284/18)

(2018/C 249/46)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Sergej Arbuzov (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini u dijelu u kojem se ta odluka odnosi na Sergeja Arbuzova.

— utvrdi da Vijeće Europske unije mora snositi vlastite troškove te mu naloži snošenje troškova nastalih Sergeju Arbuzovu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu.

Tužitelj u potporu svojoj tužbi navodi, *inter alia*, da Vijeće Europske unije nije postupalo s brigom i dužnom pažnjom pri donošenju Odluke (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018., jer se prije donošenja sporne odluke nije očitovalo o tužiteljevima argumentima i dokazima koje je podnio, koji govore u prilog njegovu stajalištu, i prije svega se oslonilo na kratak sažetak ureda ukrajinskog glavnog državnog odvjetnika i nije zatražilo bilo kakve dodatne informacije o tijeku istrage u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevog prava vlasništva.

Tužitelj s tim u vezi tvrdi da su mjere ograničavanja donesene protiv njega neproporcionalne, prelaze ono što je nužno i da se njima povređuju jamstva zaštite tužiteljeva prava vlasništva prema međunarodnom pravu.

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Pšonka protiv Vijeća**(Predmet T-285/18)**

(2018/C 249/47)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Viktor Pavlovič Pšonka (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018., u dijelu u kojem se ta odluka i uredba odnose na tužitelja.
- utvrdi da Vijeće Europske unije mora snositi vlastite troškove te mu naloži snošenje troškova nastalih tužitelju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu.

— Tužitelj u potporu svojoj tužbi navodi, *inter alia*, da Vijeće Europske unije nije postupalo s brigom i dužnom pažnjom pri donošenju Odluke (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018., jer se prije donošenja sporne odluke nije očitovalo o tužiteljevima argumentima i dokazima koje je podnio, koji govore u prilog njegovu stajalištu, i prije svega se oslonilo na kratak sažetak ureda ukrajinskog glavnog državnog odvjetnika i nije zatražilo bilo kakve dodatne informacije o tijeku istrage u Ukrajini.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava vlasništva.
 - Tužitelj s tim u vezi tvrdi da su mjere ograničavanja donesene protiv njega neproporcionalne, prelaze ono što je nužno i da se njima povrjeđuju jamstva tužiteljeva prava vlasništva prema međunarodnom pravu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava kako su zajamčena Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
 - Tužitelj s tim u vezi tvrdi da je pri donošenju mjera ograničavanja povrijeđeno njegovo pravo na pošteno suđenje i na pretpostavku nedužnosti, kao i njegovo pravo na zaštitu privatnog vlasništva.

Tužba podnesena 4. svibnja 2018. – Pšonka protiv Vijeća

(Predmet T-289/18)

(2018/C 249/48)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Artem Viktorovič Psonka (Kramatorsk, Ukrajina) (zastupnik: M. Mleziva, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2018/326 od 5. ožujka 2018., u dijelu u kojem se ta odluka i uredba odnose na tužitelja.
- utvrdi da Vijeće Europske unije mora snositi vlastite troškove te mu naloži snošenje troškova nastalih tužitelju.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu.
 - Tužitelj u potporu svojoj tužbi navodi, *inter alia*, da Vijeće Europske unije nije postupalo s brigom i dužnom pažnjom pri donošenju Odluke (ZVSP) 2018/333 od 5. ožujka 2018., jer se prije donošenja sporne odluke nije očitovalo o tužiteljevim argumentima i dokazima koje je podnio, koji govore u prilog njegovu stajalištu, i prije svega se oslonilo na kratak sažetak ureda ukrajinskog glavnog državnog odvjetnika i nije zatražilo bilo kakve dodatne informacije o tijeku istrage u Ukrajini.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljeva prava vlasništva.
 - Tužitelj s tim u vezi tvrdi da su mjere ograničavanja donesene protiv njega neproporcionalne, prelaze ono što je nužno i da se njima povrjeđuju jamstva zaštite tužiteljeva prava vlasništva prema međunarodnom pravu.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi tužiteljevih temeljnih prava kako su zajamčena Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

— Tužitelj s tim u vezi tvrdi da je pri donošenju mjera ograničavanja povrijeđeno njegovo pravo na pošteno suđenje i pravo na pretpostavku nedužnosti, kao i njegovo pravo na zaštitu privatnog vlasništva.

Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Portugal protiv Komisije

(Predmet T-292/18)

(2018/C 249/49)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão i J. Saraiva de Almeida, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Provedbenu odluku Komisije C(2018) 955 od 27. veljače 2018. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) jer se njome iz financiranja Europske unije isključuju određeni izdaci koje je Portugalska Republika prijavila u iznosu od 1 052 101,05 eura, s obrazloženjem da čine „Dugove koji su pogrešno navedeni u tablicama Priloga III. i na koje nije primijenjeno pravilo 50/50”,

— naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi, tužitelj ističe povredu odredaba članka 32. i 33. Uredbe (EZ) br. 1290/2005 ⁽¹⁾ i članka 54. Uredbe (EZ) br. 1306/2013. ⁽²⁾ .

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1290/2005 od 21. lipnja 2005. o financiranju zajedničke poljoprivredne politike (SL 2005., L 209, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 1., str. 44.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.)

Tužba podnesena 7. lipnja 2018. – Grčka protiv Komisije**(Predmet T-295/18)**

(2018/C 249/50)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A-E. Vasilopoulou i E. Chroni)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem su njome isključeni iz financiranja Unije određeni troškovi Helenske Republike u ukupnom (bruto) iznosu od 17 869 131,75 eura (utjecaj na proračun od 14 857 076,98 eura) prijavljeni i nastali u okviru EPFRR-a u vezi s mjerama 125A, 321 i 322 (bruto iznos od 15 631 043,52 eura i utjecaj na proračun od 12 618 988,75 eura) te u vezi s mjerom 123A (utjecaj u iznosu od 2 238 088,23 eura) kao i iznos od 588 103,59 eura [za troškove] nastale u okviru EFJP-a na temelju mjere nadzora transakcija za proračunske godine 2011. – 2014., i
- naloži tuženiku snošenje troškova Helenske Republike.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga. Prvih šest tužbenih razloga odnosi se na ispravak određen u okviru EPFRR-a za mjere 125A, 321, 322 i 123A, a posljednja dva odnose se na ispravak određen zbog nedostataka u mjerama nadzora transakcija na temelju glave V. poglavlja III. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽¹⁾.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju i primjeni točke (c) članka 52. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1306/2013, Komisijinom prekoračenju vremenske nadležnosti za određivanje spornih financijskih ispravaka i njezinoj pogrešnoj ocjeni činjenica pri utvrđivanju osnovice za izračun spornog ispravka.
2. Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, koji se temelji na povredi načela *ne bis in idem*, pravne sigurnosti, dobre uprave, legitimnih očekivanja države članice i proporcionalnosti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredbi članka 71. stavka 2. i članka 75. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1698/2005 ⁽²⁾, članka 43. Uredbe (EZ) br. 1974/2006 ⁽³⁾, odredbi nacionalnog programa za ruralni razvoj, koji je donijela Komisija (PRR 2007. – 2013.) kao i članka 24. stavka 2. točke (b) Uredbe (EU) br. 65/2011 ⁽⁴⁾, nepostojanju pravne osnove i nedostatnom obrazloženju kao i pogrešnoj ocijeni činjenica u vezi s određenim paušalnim ispravkom od 10 %, s obzirom na to da je upravno tijelo zakonito i u cijelosti primijenilo svoje ovlasti.
4. Četvrti tužbeni razlog, istaknut podredno trećem razlogu, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti, legitimnih očekivanja države članice i smjernica iz dokumenata VI/5330/1997 i C(2015) 3675 od 8. lipnja 2015., kao i nedostatnom obrazloženju u vezi s određenom stopom paušalnog ispravka od 10 %.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredbi članka 24. stavka 2. Uredbe (EU) br. 65/2011, pogrešnoj ocijeni činjenica i nedostatnom obrazloženju u vezi s navodnim povredama pri ocjeni zahtjeva za potporu koju je provelo upravno tijelo kao i na navodnom izostanku nadzora nad postupkom ocjenjivanja, ali i povredi načela proporcionalnosti.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredbi članka 24. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) br. 65/2011 i načela proporcionalnosti, pogrešnoj ocijeni činjenica i nedostatnom obrazloženju, u vezi s navodnim neocjenjivanjem osnovanosti troškova.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tomu da financijski ispravak određen za proračunske godine 2011. do 2013. treba poništiti jer je pravno neosnovan i neobrazložen, a za 2013. godinu je protivan načelu dobre uprave.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se sastoji od pet zasebnih dijelova, koji se temelji na tomu da je sporni ispravak određen zbog Komisijine pogrešne ocijene činjenica, na potpunom izostanku obrazloženja i povredi prava obrane Helenske Republike.

-
- (¹) Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uređaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549. i ispravak SL 2017., L 327, str. 83.)
- (²) Uredba Vijeća (EZ) br. 1698/2005 o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2005., L 277, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 40., str. 138.)
- (³) Uredba Komisije (EZ) br. 1974/2006 od 15. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2006., L 368. str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 59.)
- (⁴) Uredba Komisije (EU) br. 65/2011 od 27. siječnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 vezano uz primjenu postupaka kontrole, kao i uvjeta višestruke sukladnosti u vezi s mjerama ruralnog razvoja (SL 2011., L 25, str. 8.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 52., str. 289.)

Tužba podnesena 7. svibnja 2018. – Banco Comercial Português i dr. protiv Komisije

(Predmet T-298/18)

(2018/C 249/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Banco Comercial Português (Porto, Portugal), Banco ActivoBank S.A. (Lisabon) i Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lisabon) (zastupnici: C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprévote, A. Champsaur i D. Oda, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Komisije C (2017/N) od 11. listopada 2017. (državna potpora SA.49275) u dijelu u kojem se njome Ugovor o mogućem budućem kapitalu (u daljnjem tekstu: UMBK), dogovoren i sklopljen između Portugalskog sanacijskog fonda (u daljnjem tekstu: Sanacijski fond) i grupe Lone Star (u daljnjem tekstu: Lone Star) u okviru prodaje banke Novo Banco, S.A. (u daljnjem tekstu: Novo Banco) prvonavedenog drugonavedenom subjektu, smatra državnim potporom spojivom s unutarnjim tržištem, i

— naloži Komisiji snošenje troškova u vezi s ovim postupkom, uključujući troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je smatrala da je sanacija banke Banco Espírito Santo, S.A. (u daljnjem tekstu: BES) iz 2014. provedena isključivo prema portugalskom pravu i prije stupanja na snagu Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190.) (u daljnjem tekstu: Uredba br. 2014/59/EU);
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je smatrala da se Uredba br. 2014/59/EU primjenjuje tek od 1. siječnja 2015.;
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je smatrala da bi, radi očuvanja jedinstva i provedbe prvotnog sanacijskog postupka BES-a, prodaja Novo Banca trebala biti provedena prema nacionalnom zakonu koji je bio na snazi prije provedbe Uredbe br. 2014/59/EU;
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava jer je pogrešno smatrala da ne postoje nerazdvojivo povezane odredbe Uredbe br. 2014/59/EU relevantne za ocjenu UMBK-a;
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila članke 101. i 44. Uredbe br. 2014/59/EU; i
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija prekršila članak 108. stavak 2. UFEU-a i članak 4. stavak 4. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: Postupovna uredba, SL 2015., L 248, str. 9.), time što nije pokrenula službeni postupak unatoč ozbiljnoj sumnji u pogledu usklađenosti mehanizma UMBK s pravom Unije lišavajući na taj način tužitelje njihovih postupovnih prava.

Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – Herrero Torres protiv EUIPO-a – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Predmet T-326/18)

(2018/C 249/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: José-Ramón Herrero Torres (Castellón de la Plana, Španjolska) (zastupnik: J. V. Gil Martí, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: DZ Licores, SLU. (Cartagena, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Unije CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES – prijava za registraciju br. 14 444 855

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13/03/2018 u predmetu R 2014/2017-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku jer je nezakonita i naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b), članka 8. stavka 5., i članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – Bodegas Altun protiv EUIPO-a – Codorníu (ANA DE ALTUN)

(Predmet T-334/18)

(2018/C 249/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Španjolska) (zastupnik: J. Oria Sousa-Montes, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije ANA DE ALTUN – prijava za registraciju br. 11 860 913

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. u predmetu R 173/2018-1

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća

Tužba podnesena 31. svibnja 2018. – Gibson Brands protiv EUIPO-a – Wilfer

(oblik gitare)

(Predmet T-340/18)

(2018/C 249/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Gibson Brands, Inc. (Nashville, Tennessee, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: K. Hughes, *solicitor*, A. Renck i C. Stöber, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik gitare) – žig Europske unije br. 9 179 953

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. ožujka 2018. u predmetu R 415/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova tuženiku i drugoj stranci pred žalbenim vijećem ako intervenira u postupak.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 52. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članka 52. stavka 2. u vezi s člankom 7. stavkom 3. Uredbe br. 207/2009.
-

Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Sowaer protiv Komisije**(Predmet T-474/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 249/55)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 371, 10. 10. 2016.

Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2018. – QD protiv EUIPO-a**(Predmet T-787/16) ⁽¹⁾**

(2018/C 249/56)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 31. svibnja 2018. – QD protiv EUIPO-a**(Predmet T-199/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 249/57)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 161, 22. 5. 2017.

Rješenje Općeg suda od 30. svibnja 2018. – António Conde & Companhia protiv Komisije**(Predmet T-443/17) ⁽¹⁾**

(2018/C 249/58)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 293, 4. 9. 2017.

Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2018. – Nova Brands protiv EUIPO-a – Natamil (Natamil)**(Predmet T-23/18) ⁽¹⁾**

(2018/C 249/59)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 94, 12. 3. 2018.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR